

VAN HET OORLOGSTERREIN IN BELGIE

DUIZENDEN BEWONERS UIT DE OMSTREKEN VAN THIENEN NEMEN DE VLUCHT.

Overal waar Duitschers in aantocht zijn verlaten Belgen hun woningen en nemen de vlucht. Duizenden ziet men langs de wegen lopen die al hun have en goed in den steek hebben gelaten. Mannen, vrouwen en kinderen vormen een groote rij, zooals men op bovenstaande foto kan zien. Geestelijken en Roode Kruis-soldaten begeleiden de arme stumperds. (foto Newsp. Ill.)

VLUCHTELINGEN TE ANTWERPEN.

Uit alle plaatsen in de omstreken van Antwerpen hebben de inwoners de vlucht genomen en zijn binnen de vesting getrokken. Op onze foto ziet men een groep van deze gevluchten, die nog geen onderdak hebben kunnen vinden.

OP WEG NAAR BRUSSEL.

Alle voertuigen zijn in gebruik genomen om de gewonden naar de hospitalen te vervoeren. Op onze foto ziet men zulk een stoet Roode Kruis-voertuigen.

DE BEDREIGDE VESTE ANTWERPEN.

Zij, die bij een bezoek aan België getrouw zijn geweest aan de goede gewoonte om een Baedeker bij zich te steken, zullen zeker met niet veel belangstelling hebben kennis genomen van de beschrijving welke deze reisgids geeft van Antwerpen als vesting. En toch blijkt uit deze regelen, dat de samensteller ervan zeer juist gezien heeft, terwijl de huidige toestand een bevestiging is van hetgeen hij zegt.

„Antwerpen, zoo zegt Baedeker, is de voornaamste vesting van het Koninkrijk België, en sinds ze in 1859 door Generaal Brialmont en anderen is gebouwd, een van de sterkste forten van Europa. De stad en de rivier worden verdedigd door een cirkel van vooruitgeschoven forten; de binnenwallen zijn nu (1910) verwijderd. Een gedeelte van de omgeving kan onder water worden gezet. Antwerpen is bedoeld als de verzamelaarsplaats van het leger, wanneer het zou worden verslagen, ingeval de neutraliteit zou worden geschonden en het leger moest terugtrekken voor een overmacht.”

Deze beschrijving van de vesting Antwerpen is een bewijs voor de groote juistheid en nauwgezetheid waarmede de Baedeker is samengesteld, doch ook is zij, tenminste in deze dagen, de belangrijkste. Want op 't oogenblik is aller aandacht geconcentreerd op de vraag: Zal de Duitsche generale staf den oorlog met België doorzetten tot het tragische einde: de belegering van Antwerpen? En daarnaast rijst de vraag: Kan een belegering van Antwerpen niet onze onzijdigheid in gevaar brengen?

Niemand is er echter, die daar een antwoord op kan geven. Zeker is echter, dat een belegering van Antwerpen de Duitschers dicht op onze grens zal brengen dan wenschelijk is, terwijl ook de approviandeering langs de Westerschelde aanleiding kan geven tot moeilijkheden.

Ook hier zullen wij de les, die wij uit dezen oorlog hebben kunnen leeren, en die wij reeds elders in ons nummer mededeelden, moeten in toepassing brengen, n.l.: *Wacht en Zie.*

DE GEVOLGEN VAN DEN OORLOG.

De Belgische boeren, die bezig zijn hun oogst binnen te halen, worden door soldaten gedwongen hun werk te staken, daar zij in het veld moeten stelling nemen tegen de naderende Duitschers.

IN AFWACHTING VAN DEN VIJAND.

Belgische lancers, die zulke goede diensten bewezen in het gevecht bij Haelen, hebben een schuilplaats gemaakt van korenschoven en lanssen. Aan hun gezichten zou men waarlijk niet zeggen, dat zij ieder oogenblik den dood tegemoet kunnen gaan.

Naast Antwerpen als vestingstad staat Antwerpen als koopstad, in welk opzicht zij zeker niet minder belangrijk is.

Wij vinden Antwerpen het eerst vermeld in een oorkonde der 8ste eeuw. In de 10e en 11e eeuw was zij reeds een haven- en handelsplaats, en bij den aanvang der 12e eeuw waren de Antwerpsche lakens in Frankrijk en Duitschland zeer gezocht. In den tijd der Kruistochten was zij na Brugge en Gent de rijkste stad in Vlaanderen.

Zij bereikte het toppunt harer handelsgrootheid in het midden der 16e eeuw.

In de dagen van Karel V was deze stad de prachtigste der geheele Christelijke wereld, terwijl de bevolking er bijna 'dubbel zoo groot was als heden ten dage.

Het spreekwoord zeide: „De wereld is een ring, en daaraan is Antwerpen de diamant.”

Al die grootheid verdween, toen de Nederlanders tegen het laatst der 16e eeuw hun gehoorzaamheid opzegden aan het onverdraagzaam despotisme van Filips II.

In 1584 en 1585 was de belegering van de stad door den Spaanschen bevelhebber Alexander van Parma, een ware ramp.

De gevolgen van deze belegering waren voor den handel een groote knak. Later deelde de stad het lot der Spaansche bezittingen in de Nederlanden. Door den vrede van Utrecht viel zij aan Oostenrijk ten deel, waarna zij later door de Franschen werd veroverd. Napoleon I wilde haar verheffen tot haar voormaligen bloei: tot de voornaamste koopstad en wapenplaats van het Keizerrijk.

Door het Weener congres werd bepaald dat Antwerpen zou behooren aan Nederland; van dien tijd nam haar handel een nieuwe vlucht. Later heeft België echter eigen bestuur gekregen, en is er tusschen Nederland en België in 1839 een contract gesloten waarbij de Schelde geopend bleef tegen betaling van een tol, die later is afgekocht, zoodat Antwerpen thans in dit opzicht geen belemmering heeft om haar handel uit te breiden. Thans is ze dan ook de belangrijkste zeehaven van België en telt ze bijna 400.000 inwoners. Na Amsterdam is ze de zetel der diamantindustrie terwijl ze als een der voornaamste handelsplaatsen van Europa bekend staat.